

Kościół św. Barbary

2012-03-06

Położony przy placu Mariackim. Wzniesiony w 2 połowie XIV w. jako kaplica cmentarna, przebudowany w latach 1680-87; gotycki, jednonawowy z półkolistą absydą. Obok wejścia zwraca uwagę arkadowa kaplica cmentarna, zwana Ogrojcem (1488-1518), ozdobiona bogatą rzeźbą architektoniczną. Znajduje się tutaj pełnoplastyczna grupa Modlitwa w Ogroju, wykonana w kręgu artystów związanych z Witem Stwoszem (koniec XV w.) i późnogotycka polichromia Pojmanie Chrystusa (pocz. XVI w.). W ścianę kościoła wmurowane są epitafia, m.in. renesansowe znanego aptekarza Jerzego Pipana (zm. 1566) i jego żony Anny (zm. 1541).

Wystrój wnętrza kościoła pochodzi z lat 1760-67. Sklepienie pokrywa polichromia Piotra Molitora z 1765 r., uzupełniona dekoracją stiukową. W ołtarzu głównym zwraca uwagę gotycki krucyfik z około 1420 r. oraz barokowe rzeźby Matki Boskiej Bolesnej, św. Jana Ewangelisty i św. Marii Magdaleny, dzieło Dawida Heela (1721). Widoczna w nawie kamienna rzeźba Pieta z około 1410 r. przypisywana jest Mistrzowi Pięknych Madonn. W ołtarzach bocznych i na ścianach znajdują się obrazy Tomasza Dolabelli, a po lewej stronie od wejścia, uważany za cudowny, obraz Matki Boskiej Jurowickiej (1 połowa XVI w.) z Jurowic na Polesiu. Kościół od 1583 pozostaje (z przerwą w latach 1773-1874) w posiadaniu Jezuitów.